

Polopřirozené louky udržované tradičním managementem jsou unikátní svým druhovým bohatstvím rostlin a živočichů. Pro udržení rozmanitosti rostlinných druhů těchto stanovišť je zásadní opylování zprostředkované živočichy. Interakce mezi opylovači a rostlinami lučních společenstev jsou však od 20. století ovlivňovány fragmentací krajiny, způsobenou především opuštěním luk nebo jejich přeměnou na pole. Analýza změn stukturních vlastností polinačních sítí umožňuje lépe porozumět dopadu fragmentace krajiny na polinační interakce.